

Tidningen

Balans

Nyheter inför bokslutet 2017

Nyheter inför bokslutet 2017 publiceras i samarbete med KPMG.

Författare är Carina Edlund, Jörgen Nilsson, Hans Hällefors och Catharina Pramhäll.

Innehåll

1. Inledning	3
2. Nyheter som ska tillämpas i samband med upprättandet av bokslut 2017	4
2.1 Nyheter i årsredovisningslagen (ÅRL)	4
2.1.1 Hållbarhetsrapport	4
2.1.2 Elektronisk underskrift	5
2.2 Nyheter i bokföringslagen (BFL)	5
2.3 Nyheter från Bokföringsnämnden	5
2.3.1 Allmänt	5
2.3.2 Gränsvärden	5
2.3.3 Brevsvar om verifikationer när anställda betalar	5
2.3.4 Lanspråktagen ersättningsfond (K2)	5
2.3.5 Yttrande om avverkningsuppdrag	5
2.3.6 Regelverket om frivillig delårsrapportering	5
2.3.7 Nedskrivning av tillgångar i kommunala företag (K3)	5
2.3.8 Digital inlämning av årsredovisningar (K2)	6
2.4 Nyheter från FAR	6
2.5 Nyheter från IASB och IFRS Interpretation Committee	6
2.5.1 Ändringar i IAS 7: Upplýsningsinitiativet	6
2.5.2 Ändringar i IAS 12: Redovisning av uppskjutna skattefordringar för orealiserade förluster	7
2.5.3 Annual Improvements to IFRS Standards 2014-2016 Cycle	7
2.6 Nyheter från Rådet för finansiell rapportering	8
2.6.1 RFR 1 Kompletterande redovisningsregler för koncerner	8
2.6.2 RFR 2 Redovisning för juridiska personer	8
3. Nyheter som ska tillämpas i samband med upprättandet av bokslut 2018 eller senare	9
3.1 En översyn av årsredovisningslagarna (SOU 2015:8)	9
3.2 Övriga aktuella utredningar	9
3.2.1 Stärkt konsumentskydd på bostadsrättsmarknaden (SOU 2017:31)	9
3.2.2 Nya skatteregler för företagssektorn (Fi 2017/02752/S1)	9
3.3 Nyheter från Bokföringsnämnden	10
3.4 Nyheter från IASB och IFRS Interpretation Committee	10
3.4.1 IFRS 9 Finansiella instrument	10
3.4.2 IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder	13
3.5 Nyheter från Rådet för finansiell rapportering	15
3.5.1 Förslag till ändringar av RFR 1 Kompletterande redovisningsregler för koncerner samt RFR 2 Redovisning för juridiska personer	15

1 | Inledning

Förra året präglades av förenklingar i Årsredovisningslagen (ÅRL) som påverkade såväl mindre som större företag. Dessa ändringar i ÅRL ledde till att Bokföringsnämnden (BFN) uppdaterade K-regelverken samt att Rådet för finansiell rapportering uppdaterade sin normgivning. Året som gått har inte inneburit så omfattande förändringar. För företag som upprättar sina finansiella rapporter enligt IFRS har året varit ett år av förberedelser. Främst förberedelser för att börja tillämpa IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder, men även för tillämpning av IFRS 9 Finansiella instrument. Båda dessa två standarder ska tillämpas för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2018 och därefter. I övrigt startar många IFRS koncerner projekt avseende tillämpning av IFRS 16 Leases, en ny standard som ersätter IAS 17 och som ska tillämpas för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2019 och därefter.

Vi beskriver i vår artikel de nyheter som riktar sig såväl till noterade som icke-noterade företag och som publicerats av internationella normgivare såsom IASB, IFRS Interpretation Committee (IFRIC) samt svenska normgivare såsom Rådet för finansiell rapportering (Rådet)

och Bokföringsnämnden (BFN). Vi behandlar även nyheter från FARs Policygrupp för redovisning (FAR). Vidare behandlas lagändringar såsom ändringar av årsredovisningslagen (ÅRL) och bokföringslagen (BFL). Artikeln behandlar nyheter publicerade till och med den 9 november 2017. Vi behandlar inte utkast och inte heller standarder och tolkningsuttalanden som ännu inte har godkänts av EU. I artikeln beskrivs enbart nyheter som berör associationsformen aktiebolag. Vi berör inte normgivning som är specifik för finansiella företag och företag inom försäkringsbranschen. Vidare behandlar vi inte nyheter avseende regler för företag som tillämpar IFRS första gången. Artikeln är skriven utifrån antagandet att ett företag har kalenderår som räkenskapsår. Var därför observant på tidpunkterna för ikraftträdande för nya lagregler och ny normgivning om företaget har brutet räkenskapsår. Om inte annat framgår av artikeln ska de nya reglerna, som beskrivs under avsnittet "Nyheter som ska tillämpas i samband med upprättandet av bokslutet 2017", tillämpas för räkenskapsår som påbörjas den 1 januari 2017.

2 | Nyheter som ska tillämpas i samband med upprättandet av bokslut 2017

2.1 Nyheter i årsredovisningslagen (ÅRL)

Implementeringen av EUs direktiv under 2016 medförde för årsredovisning och koncernredovisning omfattande förändringar i årsredovisningslagen, t.ex. förenklingar för mindre företag. I och med att ändringarna var så stora vid förra bokslutet kan det finnas skäl att gå igenom nyheterna som var aktuella vid förra bokslutet, t.ex. införandet av utvecklingsfond för egenupparbetade immateriella tillgångar och förändringarna i upplysningskraven.

Nyheterna som företaget behöver ta hänsyn till vid upprättandet av bokslut 2017 är mycket få.

2.1.1 Hållbarhetsrapport

Den största nyheten i ÅRL rör bara ett mindre antal företag. Alla företag av en viss storlek ska upprätta en hållbarhetsrapport med upplysningar om miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption.

Det är företag som uppfyller mer än ett av följande villkor, under två på varandra följande räkenskapsår, som behöver lämna upplysningen:

- Medelantal anställda: mer än 250
- Balansomslutning: mer än 175 miljoner kronor
- Nettoomsättning: mer än 350 miljoner kronor.

Kravet gäller dock inte företag som är dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för en koncern. I det fallet ska upplysning lämnas om det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapport för koncernen.

Rapporten ska bl.a. beskriva företagets policy i hållbarhetsfrågor och de väsentliga risker som är kopplade till företagets verksamhet. Hållbarhetsrapporten ska innehålla de hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning och resultat och konsekvenserna av verksamheten, däribland upplysningar i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption.

Enligt 6 kap. 12 § ÅRL ska rapporten ange

1. företagets affärsmodell,
2. den policy som företaget tillämpar i frågorna, inklusive de granskningsförfaranden som har genomförts,
3. resultatet av policyn,
4. de väsentliga risker som rör frågorna och är kopplade till företagets verksamhet inklusive, när det är relevant, företagets affärsförbindelser, produkter eller tjänster som sannolikt får negativa konsekvenser,
5. hur företaget hanterar riskerna, och
6. centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten.

Upplysningarna kan lämnas i förvaltningsberättelsen eller i särskild rapport. Företagets revisor ska kontrollera om en hållbarhetsrapport har upprättats.

Vissa noterade bolag (samma gränsvärden som för hållbarhetsrapport) ska i sin bolagsstyrningsrapport upplysa om den mångfaldspolicy som tillämpas av styrelsen, med avseende på exempelvis ålder, kön, utbildning och yrkesbakgrund.

Ursprunget till rapporteringskraven är ett EU-direktiv och syftet är att stödja och utveckla företagens arbete med frågorna.

Lagändringen träder i kraft den 1 december 2016 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 2016. Mer text finns att läsa i propositionen 2015/16:193.

2.1.1.1 Upplysningar om hållbarhet

Det kan i sammanhanget noteras att det sedan tidigare finns ett krav att förvaltningsberättelsen i företag som klassificeras som större ska innehålla sådana hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö- och personalfrågor. Det gäller även företag som inte bedriver verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktiga enligt miljöbalken.

I kapitel 3 i K3 finns kommentartext om vad upplysningen ska innehålla.

2.1.2 Elektronisk underskrift

I 2 kap. 7 § ÅRL har en mindre ändring skett till följd av en ny lag med kompletterande bestämmelser till EUs förordning om elektronisk identifiering.

Den nya lydelsen är:

Om årsredovisningen upprättas i elektronisk form, ska den undertecknas med en sådan avancerad elektronisk underskrift som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG, i den ursprungliga lydelsen.

Den tidigare lydelsen var:

Om årsredovisningen upprättas i elektronisk form, ska den undertecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer.

Ändringen avser endast begrepp och har ingen påverkan i sak på den elektroniska underskriften.

2.2 Nyheter i bokföringslagen (BFL)

Även i BFL är ändringarna få 2017.

Av 6 kap. 1 § 3 framgår att även europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ska upprätta årsredovisning.

Det har också införts ändringar som klargör att ett utländskt företag som bedriver näringsverksamhet i Sverige genom en filial är bokföringsskyldigt enligt bokföringslagen för den svenska verksamheten. Den som åsidosätter bokföringsskyldigheten i en sådan filial ska kunna göras ansvarig för bokföringsbrott.

2.3 Nyheter från Bokföringsnämnden

2.3.1 Allmänt

De omfattande ändringarna 2016 medförde följdändringar i BFNs normgivning 2016. Under 2017 har BFN till stor del arbetat med att färdigställa regelverket för årsbokslut. Detta arbete kan antas medföra vissa följdändringar i K2.

2.3.2 Gränsvärden

I och med ändringarna i ÅRL 2016 beslutade BFN om följdändringar i BFNAR 2006:11, Gränsvärden. I samband med detta ändrades också hur nettoomsättningen ska beräknas. Ändringen innebär att vid bedömningen av om ett företag är större eller mindre ska punktskatter inte längre dras av från företagets redovisade nettoomsättning.

2.3.3 Brevsvar om verifikationer när anställda betalar

I april besvarade BFN en fråga om i vilken form verifikationer ska bevaras när anställda gör utlägg med egna medel för företagets räkning.

Av brevsvaret framgår att det som är avgörande är när det anses ha inträffat en affärshändelse i det företaget. Har den anställde agerat för företagets räkning är det en affärshändelse i företaget och den uppgift som den anställde har tagit emot (kvittot) ska användas som verifikation. Kvittot utgör då räkenskapsinformation och ska sparas i det skick kvittot hade när den anställde tog emot det.

2.3.4 Ianspråktagen ersättningsfond (K2)

BFN har remitterat ett förslag till hur ianspråktagandet av ersättningsfond ska hanteras i företag som tillämpar K2. När denna artikel skrivs har de nya reglerna ännu inte publicerats på BFNs web-plats.

2.3.5 Yttrande om avverkningsuppdrag

I april lämnade BFN ett yttrande till Högsta förvaltningsdomstolen om när en inkomst från upplåtelse av rätt att avverka skog i form av ett avverkningsuppdrag ska tas upp som intäkt enligt god redovisningssed.

Enligt BFN är det god redovisningssed att vid bedömningen av när en inkomst ska intäktsredovisas jämställa inkomster från upplåtelse av avverkningsuppdrag med varuförsäljning. Det innebär att intäktsredovisning ska ske när väsentliga risker och förmåner förknippade med att äga virket övergår från säljaren till köparen. Det ska också vara möjligt att beräkna inkomsten på ett tillförlitligt sätt. Den tidpunkt då dessa förutsättningar är uppfyllda beror på avtalsvilkorens innehåll och omständigheterna i det enskilda fallet, t.ex. när virket mäts in. Högsta förvaltningsdomstolen har inte gjort någon annan bedömning än BFN.

2.3.6 Regelverket om frivillig delårsrapportering

I juni upphävde BFN regelverket om frivillig delårsrapportering eftersom regelverket var inaktuellt.

2.3.7 Nedskrivning av tillgångar i kommunala företag (K3)

I juni beslutade BFN om nya regler avseende nedskrivning av tillgångar i kommunala företag.

Vid nedskrivningsprövning av anläggningstillgångar som används i verksamhet som omfattas av den kommunala självkostnadsprincipen får försäkringsvärdet användas. För tillgångar som endast delvis används i verksamhet som omfattas av den kommunala självkostnadsprincipen gäller detta endast till den del de används i den verksamheten.

Det kan noteras att bestämmelsen inte är tillämplig på kommunala bostadsbolag eftersom dessa inte omfattas om den kommunala självkostnadsprincipen.

2.3.8 Digital inlämning av årsredovisningar (K2)

BFN deltar tillsammans med flera myndigheter i Bolagsverkets uppdrag att ta fram en tjänst för digital inlämning av årsredovisningar. Tjänsten ska vara i drift mars 2018 och kommer till att börja med kunna användas av aktiebolag som tillämpar K2. Arbetet med att ta fram en taxonomi för K3 har påbörjats.

2.4 Nyheter från FAR

Omarbetningar av FAR redovisningsrekommendationer och uttalanden som publiceras i Samlingsvolymen 2018 pågår för närvarande men det är för tidigt att återge slutresultatet av det arbetet. Det kan dock påpekas att det kommer att bli förhållandevis många ändringar i RedR 1 *Årsredovisning i aktiebolag*. Merparten av dessa är språkjusteringar och ändringar av karaktären att skrivningarna har anpassats till formuleringar i K3 och det har tydliggjorts när kraven endast avser större företag, såsom vissa upplysningskrav. Sådana tydliggöranden har gjorts även i andra rekommendationer.

Ett tillägg i Red 1 som särskilt kan nämnas är ett förtydligande i avsnittet Resultaträkning vad gäller kommentaren om av- och nedskrivningar av anläggningstillgångar. Det tydliggörs att när det redovisade värdet på en komponent tas bort från balansräkningen är detta en utrangering av endast en del av den materiella anläggningstillgången. Denna utrangering redovisas som en av- och nedskrivning av tillgången. Resultat vid avyttring av hela tillgången redovisas som en övrig rörelseintäkt eller övrig rörelsekostnad.

I RedR 1 har också ett avsnitt om hållbarhetsrapportering lagts till, detta avsnitt är dock kortfattat och anger enbart vilka företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport. För en mer ingående beskrivning om hållbarhetsrapportering har FAR skrivit en vägledning som behandlar vanliga frågor rörande hållbarhetsrapportering.

2.5 Nyheter från IASB och IFRS Interpretation Committee

2.5.1 Ändringar i IAS 7: Upplysningsinitiativet

Ändringen innebär att ett företag ska ge upplysningar som ger användare av de finansiella rapporterna möjlighet att utvärdera hur skulder hänförliga till finansieringsverksamheten har förändrats över året. Det gäller såväl förändringar på grund av kassaflöden och förändringar som har uppkommit genom andra orsaker. Ändringen är föranledd av påpekanden från användare om vikten av att kunna förstå ett företags kassaflöde och att det därför finns ett behov av förbättrade upplysningar om företagets lån och dess förändringar över året.

Med ovanstående som bakgrund anges därför i en ny paragraf att i den mån det är nödvändigt för att förstå förändringen av skulderna så ska dessa delas upp på förändringar som uppkommer genom kassaflöde, förändringar kopplade till avyttring/förvärv av dotterföretag, valutakurseffekter, effekter vid omvärdering till verkligt värde och övriga förändringar. Upplysningarna kan lämnas genom en IB/UB-analys av skulderna. Det är inte nödvändigt att presentera jämförande upplysningar för 2016 när denna ändring tillämpas första gången i årsredovisningen för 2017.

Avstämning av skulder som härrör från finansieringsverksamheten – koncernen

	UB 2016	Kassa- flöden	Icke-kassaflödespåverkande förändringar			UB 2017
			Förvärv av DB	Nya leasing- avtal	Valutakurs- differenser	
Tkr						
Checkräkningskredit	10 000	-500			200	9 700
Obligationslånd	22 000	-1 000	1 500		500	23 000
Leasingskulder	4 000	-800		300		3 500
Summa skulder härrörande från finansieringsverksamheten	36 000	-2 300	1 500	300	700	36 200

2.5.2 Ändringar i IAS 12: Redovisning av uppskjutna skattefordringar för realiserade förluster

Denna ändring är ett tydliggörande av att existensen av avdragsgilla temporära skillnader beror enbart på skillnaden mellan redovisat värde och skattemässigt värde på balansdagen. Det har därför lagts till ett exempel i IAS 12 som visar på detta faktum. Det tar sin utgångspunkt i att ett företag investerar i en obligation (skuldinstrument) med fast ränta som redovisas till verkligt värde. När marknadsräntan ökar så minskar det redovisade värdet på obligationen medan det skattemässiga värdet är oförändrat. Det uppkommer således en avdragsgill temporär skillnad och detta oavsett om avsikten är att hålla obligationen till förfall eller sälja den.

En närliggande fråga som behandlas i ändringen är om ett företag kan anta att man kommer att återvinna en tillgång för ett högre värde än det redovisade värdet. Svaret på denna fråga är ja om det finns tillräckliga bevis för att så är fallet. Vi kan då knyta an till exemplet ovan; är avsikten att hålla obligationen till förfall så kan det förväntas att den återvinns till det ursprungliga investeringsbeloppet, det vill säga ett belopp som är högre än det redovisade värdet på obligationen efter det att marknadsräntorna ökat.

En ytterligare fråga som behandlas är hur framtida skattepliktiga överskott beräknas då man ska ta ställ-

ning till om en uppskjuten skattefordran kan redovisas. För att bedöma om det finns tillräckliga skattepliktiga överskott så behöver man utgå från förväntade skattepliktiga överskott som exkluderar de skatteavdrag som är föranledda av att de uppskjutna skattefordringarna ifråga utnyttjas.

2.5.3 Annual Improvements to IFRS Standards 2014-2016 Cycle

Till skillnad från ändringarna ovan är denna Annual Improvements inte godkänd av EU per 2017-11-09 men den förväntas godkännas i fjärde kvartalet 2017. Givet att den blir godkänd blir det aktuellt att tillämpa ändringen i IFRS 12 som är tillämplig för räkenskapsår som påbörjas 1 januari 2017 eller senare. Övriga ändringar i denna Annual Improvements blir tillämpliga först 2018 och behandlas inte i denna artikel då det inte förelåg ett EU godkännande vid vårt brytdatum för denna artikel.

2.5.3.1 Amendments to IFRS 12

Ändringen innebär ett förtydligande av standardens tillämpningsområde. Av den nya punkten 5A framgår att IFRS 12 även omfattar andelar klassificerade som innehavda för försäljning eller som avvecklad verksamhet i enlighet med IFRS 5. Det kan dock noteras att upplysningskraven enligt IFRS 12 B10-B16 undantas för andelar som är innehavda för försäljning eller som avvecklad verksamhet i enlighet med IFRS 5.

2.6 Nyheter från Rådet för finansiell rapportering

2.6.1 RFR 1 Kompletterande redovisningsregler för koncerner

Det ändringsmeddelande som publicerades i januari 2017 innebar inga ändringar av RFR 1.

2.6.2 RFR 2 Redovisning för juridiska personer

2.6.2.1 IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder

Av ändringsmeddelandet januari 2016 framgår i vilken utsträckning Rådet för finansiell rapportering (Rådet) anser att IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder ska tillämpas i juridisk person. Rådet har beslutat att dagens frivilliga undantag för successiv vinstavräkning i juridisk person införs i RFR 2 avseende IFRS 15, med samma innebörd som finns i K3. Rådet anser att det i nuläget inte finns annat i IFRS 15 som strider mot ÅRL eller som leder till en avvikande beskattningssituation och därmed föranleder ett undantag i RFR 2. I det ändringsmeddelande som publicerades i januari 2017 så framgår vidare att de förtydliganden till grundläggande principer som Förtydliganden av IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder innehåller ska tillämpas i juridisk person. IFRS 15 ska börja tillämpas i juridisk person från den tidpunkt som standarden börjar tillämpas i koncernredovisningen vilket är 1 januari 2018, om inte standarden förtidstillämpats.

2.6.2.2 IAS 7 Rapport över kassaflöden samt IAS 12 Inkomst skatter

I ändringsmeddelandet januari 2017 publicerades även ändringar avseende IAS 7. Ändringen innebär ett tillägg till upplysningarna avseende finansiella skulder i kassaflödesanalysen, för mer detaljerad beskrivning se ovan. Rådet har beslutat att de tillkommande upplysningarna ska lämnas även för juridisk person som tillämpar RFR.

Vidare har IASB publicerat ett förtydligande av IAS 12 avseende förluster på investeringar i skuldinstrument som värderas till verkligt värde, för mer detaljerad beskrivning ovan. Rådet har beslutat att då detta är ett förtydligande av standarden ska ändringen tillämpas fullt ut i juridisk person.

2.6.2.3 IFRS 16 Leases

Det nuvarande undantaget i avsnittet om IAS 17 i RFR 2 innebär att principerna för redovisning av finansiella leasingavtal inte behöver tillämpas i juridisk person p.g.a. sambandet mellan redovisning och beskattning. Enligt Rådets bedömning är de skattemässiga förhållanden som föranledde undantaget för finansiell leasing i RFR 2 avseende IAS 17 oförändrade. Rådet har därför beslutat att införa en möjlighet till undantag avseende IFRS 16 i RFR 2.

Med hänsyn till att IFRS 16 inte gör någon åtskillnad mellan finansiella leasingavtal och operationella leasingavtal för leasetagare har bestämmelser i RFR 2 utformats för de företag som väljer att tillämpa undantaget. Bestämmelserna omfattar redovisning av leasingavtal hos leasetagare och leasegivare, redovisning av sale-and-lease-back transaktioner samt upplysningskrav.

Avsnittet avseende IFRS 16 i RFR 2 ska börja tillämpas vid samma tidpunkt som IFRS 16 börjar tillämpas i koncernredovisningen vilket är 1 januari 2019, om inte standarden förtids tillämpas.

2.6.2.4 IFRS 9 Finansiella instrument

Rådet har beslutat att en möjlighet till undantag från IFRS 9 ska ges i RFR 2. Rådet motiverar detta med att de skattemässiga effekterna är fortsatt svårbedömda. Rådets ånger att deras bedömning är att vissa av de principer för redovisning av finansiella instrument som IFRS 9 ger uttryck för är tillämpbara även för företag som tillämpar en metod med utgångspunkt i värdering till anskaffningsvärde för samtliga finansiella instrument. För de företag som valt att tillämpa undantaget har Rådet infört bestämmelser för redovisning av finansiella instrument. Dessa bestämmelser omfattar bl. a regler för bortbokning, redovisning av derivatinstrument med negativt värde, tillämpning av portföljvärdering vid bedömning av lägsta värdets princip, förlustriskreserveringar och nedskrivningar av finansiella tillgångar och säkringsredovisning.

För de företag som tillämpar undantaget från IFRS 9 i juridisk person införs vidare en bestämmelse om att upplysning ska lämnas om tillämpade redovisningsprinciper för nedskrivning av finansiella tillgångar samt säkringsredovisning. Kravet i IAS 1 att upplysa om tillämpade redovisningsprinciper omfattar visserligen även finansiella instrument men med hänsyn till att undantaget från tillämpning av IFRS 9 i juridisk person är allmänt hållet anser Rådet att vikten av att lämna upplysningar om de principer som tillämpas på dessa områden ska betonas i RFR 2.

Rådet har även beslutat att nuvarande möjlighet att undanta finansiella garantiavtal till förmån för dotter- och intresseföretag samt joint ventures från tillämpningsområdet för IAS 39 även införs avseende IFRS 9.

Avsnittet avseende IFRS 9 ska börja tillämpas vid samma tidpunkt som IFRS 9 börjar tillämpas i koncernredovisningen vilket innebär 1 januari 2018.

3 | Nyheter som ska tillämpas i samband med upprättandet av bokslut 2018 eller senare

3.1 En översyn av årsredovisningslagarna (SOU 2015:8)

Den utredning som tillsattes för att införa det nya redovisningsdirektivet (Europaparlamentets och Rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag) i svensk rätt lämnade ett delbetänkande (Genomförande av EU:s nya redovisningsdirektiv) och ett slutbetänkande (En översyn av årsredovisningslagarna). Delbetänkandet har lett till den proposition och de lagändringar som påverkade årsredovisningarna för 2016.

Slutbetänkandet har varit ute på remiss men det har ännu inte kommit någon proposition. I utredningen föreslås att ändringarna träder i kraft den 1 januari 2017 och tillämpas på räkenskapsår som inleds efter 31 december 2016. I och med att propositionen inte har kommit är det dock oklart vad som kommer att beslutas och när ändringarna kommer att träda i kraft.

En av utgångspunkterna i utredningen var att föreslå förenklingar på redovisningsområdet och då främst för mindre företag. En av de större förenklingarna är att det föreslås en helt ny kategori av företag, mikroföretag. Gränsvärdena för vad som är ett mikroföretag föreslås bli de samma som för revisionsplikt, dvs. högst tre anställda, balansomslutning på 1,5 miljoner kronor och nettoomsättning på 3 miljoner kronor. En årsredovisning för ett mikroföretag blir mindre omfattande än för andra företag. Andra områden som behandlas i utredningen är:

- Undertecknade och offentliggörande av redovisningshandlingar, bl.a. möjlighet att ersätta undertecknande med protokollfört beslut.
- Elektronisk ingivning av årsredovisningen, vilket kräver praktiskt tillämpliga system.
- Ytterligare förenklingsfrågor
 - Indelning av tillgångar, avsättningar och skulder i kortfristiga och långfristiga poster, anpassning till internationell normgivning.
 - Redovisning enligt kapitalandelsmetoden i årsredovisningen, för IFRS-företag – även andelar i dotterföretag.
 - Värdering av förvaltningsfastigheter, till följd av sambandet mellan redovisning och beskattning föreslås inte värdering till verkligt värde bli tillåten.

- Upplysning om varulagrets nettoförsäljningsvärde föreslås utgå.
- Större periodiseringsposter och större avsättningar, upplysningen föreslås utgå.
- Förvaltningsberättelsen i små och medelstora företag
- Vissa frågor om finansiella företags redovisning
- Nya årsredovisningslagar m.m., ny utformning av lagen, bestämmelser om delårsrapport i egen lag.
- Bokföringsskyldighet för ideella föreningar och registrerade trossamfund, endast om omsättningen av näringsverksamheten överstiger fyra prisbasbelopp.

3.2 Övriga aktuella utredningar

3.2.1 Stärkt konsumentskydd på bostadsrättsmarknaden (SOU 2017:31)

Även om denna artikel avgränsas till att endast behandla nyheter som berör aktiebolag så kan vi inte låta bli att nämna den utredning som lagts fram för bostadsrättsföreningar eftersom den innehåller många intressanta redovisningsfrågor och dessutom påverkar väldigt många.

Utredningen har varit ute på remiss och både utredningen och remissvaren finns att ladda ner på regeringens webbplats. Enklast är att skriva SOU 2017:31 i en sökmonitor. Utredningen föreslår att förslagen ska träda i kraft 1 januari 2019.

3.2.2 Nya skatteregler för företagssektorn (Fi 2017/02752/S1)

Trots att artikeln inte behandlar skatteregler bör en promemoria från Finansdepartementet nämnas eftersom den kan påverka redovisningsreglerna på sikt.

Till följd av internationella krav på införandet av åtgärder mot skatteplanering med ränteavdrag har finansdepartementet presenterat en promemoria om nya skatteregler för företagssektorn. I promemorian föreslås bl.a. nya skatteregler för redovisning av finansiell leasing. Promemorian har varit ute på remiss och både promemoria och remissvaren finns att ladda ner på regeringens webbplats. Förslagen föreslås träda i kraft 1 juli 2018.

I dagsläget finns det i K2, K3 och RFR 2 möjlighet att redovisa finansiella leasingavtal som operationella. Det är en förenkling för företagen eftersom redovisning av finansiella leasingavtal i vissa fall är komplicerad och att det vid beskattningen har accepterats att avdrag skett för leasingavgifter även i de fall det är fråga om finansiella leasingavtal.

Om de förslag till ändringar av inkomstskattelagen som föreslås i promemorian beslutas, t.ex. att finansiell leasing som huvudregel ska redovisas som just finansiell leasing, torde det finnas anledning för BFN och Rådet att överväga att ändra reglerna som gör det möjligt att redovisa finansiella leasingavtal som operationella i juridisk person.

3.3 Nyheter från Bokföringsnämnden

Under 2018 kommer BFN att återuppta arbetet med översynen av fusionsregelverken.

3.4 Nyheter från IASB och IFRS Interpretation Committee

3.4.1 IFRS 9 Finansiella instrument

IFRS 9 Finansiella instrument ska tillämpas för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2018 och därefter. Det finns inget krav på att räkna om jämförelseåret – omräkning är tillåten endast om det kan göras utan användning av 'hindsight' – utom för vissa aspekter kopplat till säkringsredovisning och däri ingående nyheter avseende 'cost of hedging'. Huvudprincipen är att retroaktiv omräkning görs per 1 januari 2018, eller det senare övergångsdatum som gäller för företag med brutet räkenskapsår, men undantag finns.

IFRS 9 kan medföra ändrad redovisning främst inom tre huvudområden:

- Klassificering och värdering
- Nedskrivning av finansiella tillgångar
- Säkringsredovisning

Därtill kommer förändringar av upplysningskraven i IFRS 7.

3.4.1.1 Klassificering och värdering

Finansiella skulder

För finansiella skulder gäller samma klassificeringsprinciper som i enlighet med IAS 39.

Vad det gäller värdering och presentation av finansiella skulder innehåller IFRS 9 en ändring för sådana som

klassificeras med verkligtvärdeoptionen till verkligt värde via resultatet. I den utsträckning ändring i verkligt värde på sådana skulder beror på förändringar i företagets egen kreditrisk ska den delen av värdeändringen redovisas i övrigt totalresultat, till skillnad mot idag där hela värdeändringen redovisas i resultatet.

En annan förändring i jämförelse med den vanliga metoden i dagens praxis gäller för fall då finansiella skulder med fast ränta modifieras eller byts ut utan att ge upphov till bortbokning. I dagens praxis är det vanligt att i det fallet beräkna en ny effektivränta baserat på de nya framtida kassaflödena och redovisat värde vid ändringstidpunkten, med konsekvensen att ingen resultateffekt uppstår. Enligt IFRS 9 ska istället de nya kassaflödena diskonteras med den ursprungliga effektivräntan och en vinst/förlust redovisas i resultatet för skillnaden mellan det nya och tidigare redovisade värdet. Transaktionsutgifter som uppstår i samband med en sådan modifiering redovisas dock inte i resultatet, utan hanteras som idag via ny effektivränta.

Finansiella tillgångar

I övrigt är det redovisningen av finansiella tillgångar som påverkas av IFRS 9.

Innehav av egetkapitalinstrument ska redovisas till verkligt värde i balansräkningen. Om de innehas för handel ska värdeändringar redovisas i resultatet. För andra egetkapitalinstrument görs initialt val per instrument att antingen redovisa värdeändringarna i resultatet eller i övrigt totalresultat. Värdeändringar som redovisas i övrigt totalresultat omklassificeras aldrig till resultatet, vilket är en skillnad mot idag. Vidare görs, som konsekvens, inte heller någon nedskrivningsprövning. Slutligen kan noteras att det med IFRS 9 inte finns något undantag, av den sort som finns med IAS 39, att redovisa egetkapitalinstrument till anskaffningsvärde. Verkligt värde gäller för alla egetkapitalinstrument. Anskaffningsvärde kan användas i vissa begränsade fall, när det utgör en rimlig approximation av verkligt värde.

För finansiella tillgångar som utgörs av innehav av skuldinstrument förändras klassificeringsprinciperna, vilka styr vidare in i vilka värderingsprinciper som gäller. Typexempel på denna typ av finansiella tillgångar utgörs av innehav av statsobligationer, företagsobligationer och liknande.

Om instrumenten utgör sådana som uppfyller definitionen för "innehas för handel" redovisas de till verkligt värde via resultatet. Detta gäller också om verkligt värdeoptionen använts, vilken med IFRS 9 för finansiella tillgångar inskränker sig till aspekten 'accounting mismatch'.

Andra innehav av skuldinstrument klassificeras baserat på två kriterier:

- i. Utgörs kassaflödena från instrumentet uteslutande av betalningar av ränta och kapitalbelopp?
- ii. Vilken är företagets affärsmodell för olika portföljer av innehav?

Om kassaflödena inte utgör uteslutande betalningar av ränta och kapitalbelopp, redovisas instrumentet till verkligt värde via resultatet. Ett exempel på ett sådant instrument är en aktieindexobligation, vars kassaflöden beror på annat än bara ränta och kapitalbelopp. Exempel på andra aspekter som kan behöva analyseras närmare är möjligheter att betala tillbaka lånet (obligationen) i förtid, lån utan regressrätt mot låntagaren och lån med förlängningsmöjligheter.

I detta sammanhang kan också noteras att inbäddade derivat i avtal där värdkontraktet är en finansiell tillgång inte längre ska brytas ut, vare sig det inbäddade derivatet är nära relaterat eller inte. Istället tillämpas klassificering av hela avtalet baserat på i och ii ovan. En konsekvens av detta är till exempel att innehav av konvertibelt skuldebrev redovisas som ett instrument till verkligt värde via resultatet, eftersom kassaflödeskraven inte uppfylls för hela instrumentet.

Om kassaflödena uteslutande utgörs av kapitalbelopp och ränta beror klassificeringen och värderingen på vilken av tre affärsmodeller som företaget har för olika portföljer. Dessa kan förenklat uttryckas så här:

Affärsmodell	Värdering
a. Företaget erhåller kassaflöden i form av ränta och kapitalbelopp och utvärderar portföljen på sådan basis.	Upplupet anskaffningsvärde, nedskrivningar
b. Företaget har en blandad modell, där det förekommer både att ränta och kapitalbelopp erhålls och att innehav realiserar genom försäljning; vilket också återspeglar sig i företagets strategi för portföljen.	Verkligt värde via övrigt totalresultat, nedskrivningar
c. Övriga portföljer tillhör denna tredje typ. Det handlar om portföljer för vilka fokus ligger mer på att följa upp på verkligt värdebasis och att generera kassaflöden genom försäljning.	Verkligt värde via resultatet

Klassificeringen baseras på hur affärsmodellen faktiskt ser ut, inte på ett val mellan kategorierna, och kan innehålla bedömningsaspekter där svaren inte är svart-vita. T.ex. kan en överskotts-/buffertlikviditetsportfölj innehas enligt endera av de tre modellerna ovan – det beror på hur företaget hanterar portföljen.

Kundfordringar utgör en form av innehav av skuldinstrument. Dessa faller i vanliga fall in i modell a. Om kundfordringar dock brukar säljas t.ex. inom ramen för factoring är det möjligt att affärsmodellen är en annan.

3.4.1.2 Nedskrivning av finansiella tillgångar

Nedskrivningsreglerna tillämpas för innehav av skuldinstrument som redovisas till upplupet anskaffningsvärde (inklusive obligationsinnehav och kundfordringar) och till verkligt värde via övrigt totalresultat, för leasingfordringar och kontraktstillgångar (IFRS 15) samt för kreditgarantier och lånelöften som inte värderas till verkligt värde via resultatet.

Med IAS 39 gäller en nedskrivningsmodell som bygger på att en objektiv förlusthändelse har inträffat, t.ex. att kunden är mer än 30 dagar sen med betalningen. När någon sådan händelse har inträffat görs en nedskrivningsprövning, inte annars.

Med IFRS 9 ska en förlustreserv beräknas oavsett om någon förlusthändelse föreligger eller inte. IFRS 9 innehåller en grundmodell som bygger på att fordringars kreditrisk följs. Enligt den modellen görs för fordringar som inte redan initialt är "dåliga" reservering baserat förväntade förlusthändelser inom 12 månader. Om kreditrisken sedan ökar signifikant ökas reserveringen till att omfatta förlusthändelser inom hela fordrans/lånets/instrumentets löptid.

För kundfordringar utan betydande finansieringsinslag reserveras alltid baserat på förväntade förlusthändelser under fordrans livstid. Eftersom sådana fordringar tenderar att vara kortare än ett år, blir det dock ingen nämnvärd skillnad mellan livstid och 12 månader. Vidare öppnas upp för förenklade metoder att beräkna reserveringarna.

För kundfordringar och kontraktstillgångar med en betydande finansieringskomponent och för leasingfordringar behöver ett val göras mellan grundmodellen respektive den förenklade livstidsmodellen som gäller för kundfordringar utan betydande finansieringskomponent.

Om ett företag använder den förenklade modellen för kundfordringar och idag t.ex. nämnda tumregel om 30 dagars försening med betalning av kundfordran, innebär IFRS 9 främst att förväntade förluster även behöver beräknas för alla kundfordringar som är försenade med mindre än de 30 dagarna i detta exempel, inklusive alla kundfordringar som inte är försenade. Samtidigt kan det vara bra att kalibrera om den förlustreservering som

görs för kundfordringar som är sena med mer än de 30 dagarna i detta exempel (eller som uppvisar andra inträffade förlusthändelser) stämmer bra överens med statistik för konstaterade kundförluster.

Några ytterligare aspekter som IFRS 9-modellen, även den förenklade, innehåller är att reservberäkningarna är tänkta att göras individuellt eller fördelat på portföljer av likartad kreditriskkaraktär (t.ex. för olika intervall för grad av försening, för olika kundtyper, för olika geografi etc.) och med hänsyn till inte bara historisk statistik utan också till aktuella förutsättningar och företagets förväntningar om framtida förutsättningar.

3.4.1.3 Säkringsredovisning

Ett val behöver göras avseende om säkringsredovisning enligt IAS 39 ska fortsätta att tillämpas eller om principerna i IFRS 9 ska börja tillämpas. Säkringsredovisning i enlighet med IAS 39 kan fortsätta att tillämpas till dess IASB:s projekt "Dynamic Risk Management" (ibland benämnt "Macro Hedging") är avslutat. För närvarande ingår i IASB:s arbetsplan att för detta projekt publicera ett 'discussion paper' under andra halvåret 2018. De nya upplysningskraven i IFRS 7 om säkringsredovisning skadock tillämpas från 2018, även om valet görs att inte gå över till IFRS 9.

De tre grundtyperna av säkringsredovisning är desamma i IFRS 9 som i IAS 39 – kassaflödessäkring, verkligtvärdesäkring och säkring av nettoinvestering i utländsk verksamhet – och grundprinciperna för redovisningen i rapporterna är desamma. Vid kassaflödessäkring av inköp icke-finansiell tillgång eller skuld redovisas det belopp som ackumulerats i reserven i eget kapital dock i det redovisade värdet på tillgången/skulden, när den bokas upp. Den alternativa metoden i IAS 39 att låta beloppet ligga kvar i reserven i eget kapital och redovisas över tid i resultatet är eliminerad.

Effektivitetstestningen förändras genom att endast framåtriktad testning görs, inte retroaktiv, och att gränsintervallet 80-125 tas bort. För att vara effektiv, och säkringsredovisning tillåten, behöver en säkringsrelation uppfylla att det finns en ekonomisk relation mellan den säkrade posten och säkringsinstrumentet, effekten av kreditrisk inte dominerar värdeändringarna i den ekonomiska relationen och säkringskvoten är samma som den som resulterar från de faktiska kvantiteter säkrade poster och säkringsinstrument som används för riskstyrningen. Eventuella ineffektiva delar i en säkringsrelation under aktuell period ska dock beräknas och redovisas i resultatet, såsom idag.

Säkringsdokumentationen förändras bland annat kopplat till effektivitetsmätningen, till att säkringsredovisningen kopplas närmare till företagets faktiska riskhanteringsmål och till att effekten av riskhanteringsaktiviteter ska återspeglas i de finansiella rapporterna. Säkringsredovisning får, med IFRS 9, inte avbrytas frivilligt.

Nyheter som för vissa företag kan vara till nytta är införandet av 'cost of hedging'.

Tidsvärdet i köpta optioner kan exkluderas från säkringsinstrumentet och ses som 'cost of hedging', varvid förändringar i tidsvärdet redovisas i övrigt totalresultat och ackumuleras i en reserv i eget kapital och det initiala tidsvärdet som betalades periodiseras i resultatet över tid eller när säkrad transaktion sker.

Liknande hantering är möjlig för forwardelementet i terminskontrakt och valutabasisspreadar, som t.ex. förekommer i cross-currencyswappar, där det är möjligt att välja att exkludera dessa komponenter från säkringsinstrumentet och att sedan redovisa dessa som 'cost of hedging' (eller alternativt till verkligt värde via resultatet).

En annan nyhet är att andra riskkomponenter än valutarisk, under vissa förutsättningar, kan urskiljas som säkrade poster även i icke-finansiella kontrakt, inte bara i finansiella kontrakt. Ett exempel är att råoljekomponenten i jetbränsle kan vara säkringsbar.

Ytterligare en nyhet är att det är möjligt att säkra, och säkringsredovisa, aggregerade risker där ett derivat ingår i den säkrade risken. Ett exempel kan vara inköp av någon metall i US dollar av ett företag med SEK som funktionell valuta. En metalltermin i dollar kan tillsammans med inköpet i dollar utgöra säkrad post för en SEK/USD-termin som säkringsinstrument.

3.4.2 IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder

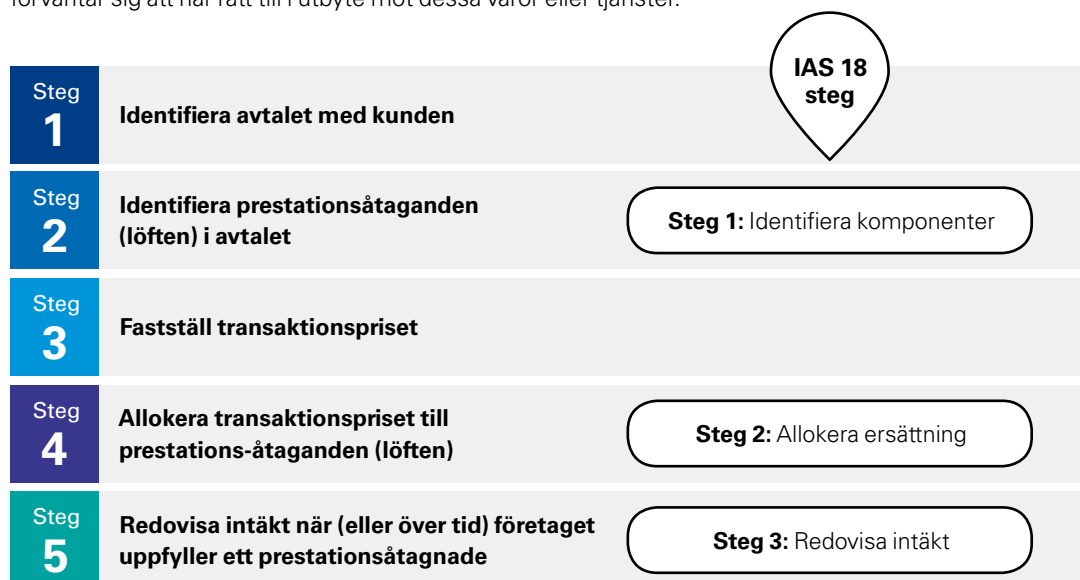
Den nya standarden behandlar redovisning av intäkter från avtal med kunder. Den ersätter IAS 11 Entreprenadavtal, IAS 18 Intäkter, IFRIC 13 Kundlojalitetsprogram, IFRIC 15 Avtal om uppförande av fastigheter, IFRIC 18 Överföringar av tillgångar från kunder samt SIC-31 Intäkter bytestransaktioner som avser reklamtjänster. Den ska tillämpas på räkenskapsår som inleds den 1 januari 2018 eller senare.

Standarden ska inte tillämpas på leasingavtal, försäkringsavtal, finansiella instrument och andra eventuella rättigheter och skyldigheter, garantier (andra än produkt- eller servicegarantier) och inte heller byte av tillgångar mellan företag i samma bransch för att underlätta försäljning till kund.

Standarden bygger på en femstegsmodell, att jämföras med den inte alls så detaljerade modellen enligt IAS 18.

Grundprincip

Företaget redovisar intäkter avseende överföring av utlovade varor eller tjänster till kunder till ett belopp som återspeglar den ersättning som företaget förväntar sig att har rätt till i utbyte mot dessa varor eller tjänster.

De fem stegen beskrivs kortfattat nedan:

Steg 1: I det första steget identifieras avtalet med kunden. Då tar vi ställning till om det föreligger ett avtal genom att fastställa om rätten till varor och service samt betalningsvillkoren för dessa är överenskommet. Vidare om avtalet har kommersiell substans och om kundens betalningsförmåga. Det finns inga formella krav hur avtalet ska vara utformat det kan således vara såväl muntlig som skriftligt.

Steg 2: I det andra steget fastställs vilka olika prestationsåtaganden/löften som anges i avtalet. Löften som är distinkta redovisas för sig.

- Med distinkt avses att kunden kan ha fördelar av de varor eller tjänster som avses, antingen var för sig eller tillsammans med redan tillgängliga resurser. En kund anses kunna dra nytta av en vara eller tjänst om varan eller tjänsten kan användas/konsumeras eller säljas till ett belopp som är högre än skrotvärdet.
- Vidare ska det även framgå av avtalet att företagets löfte om att överföra varan eller tjänsten till kunden kan särskiljas från andra löften i avtalet. Faktorer som enligt standarden visar att ett företags löfte om att överföra en vara eller en tjänst till en kund kan särskiljas är exempelvis:
 - att företaget inte tillhandahåller en betydande tjänst som innebär att en vara eller tjänst integreras med andra varor eller tjänster som utlovats i avtalet till en paketslösning.
 - varan eller tjänsten inte ändrar eller anpassar väsentligt någon annan vara eller tjänst som framgår av avtalet.
 - Vidare ska inte varan eller tjänsten vara starkt beroende eller nära förbundna med andra varor eller tjänster som utlovas i avtalet.

Båda ovanstående två kriterier ska vara uppfyllda för att varan eller servicen ska anses vara distinkt. Om så inte är fallet ska dessa varor eller tjänster kombineras med andra varor eller tjänster i avtalet.

Steg 3: I detta steg fastställs transaktionspriset. Det kan omfatta rörlig ersättning, väsentliga finansieringskomponenter, ersättning i annan form än kontant ersättning eller exempelvis volymrabatter till kunder. Möjligheten att få ersättning ska inte bedömas i detta steg då detta är en förutsättning för att ett avtal föreligger i steg 1. Om transaktionspriset inkluderar en rörlig ersättning görs en bedömning om värdet av denna. Standarden anger att en rörlig ersättning ingår i transaktionspriset under förutsättning att det är högst sannolikt att en reversering av ersättningen inte kommer att ske.

Steg 4: Transaktionspriset ska sedan allokeras till de olika åtaganden som avtalet avser. Detta sker främst utifrån de priser som finns för de varor och tjänster som

avtalet omfattar, om dessa skulle köpas separat. Om ett sådant pris inte föreligger får antingen ett justerat marknadspris användas, en beräkning ske av kostnaden inkluderat en marginal eller en beräkning av ett residualvärde (den sistnämnda ska användas mycket restriktivt enligt IFRS 15).

Steg 5: När kontrollen över varan eller tjänsten övergått till kunden redovisas en intäkt. Detta kan ske antingen vid en tidpunkt eller över tid. Standarden anger ett antal indikatorer för överföring vid en tidpunkt. Dessa utgör av är när kunden har en skyldighet att betala, att den legala äganderätten har övergått, att kunden har varan i sin fysiska ägande, kunden har accepterat varan och att risker och fördelar med ägandet har övergått till kunden.

Standarden anger att ett åtagande överförs över tid om ett av följande kriterier är uppfyllda:

- Kunden erhåller och förbrukar fördelarna samtidigt som företaget utför åtagandet.
- Kunden kontrollerar tillgången medan företaget producerar eller förbättrar den.
- Företaget producerar en tillgång för vilken företaget inte har en alternativ användning och företaget har rätt till betalning för hittills utförda åtaganden med påslag för en rimlig marginal.

Exempel på det första kriteriet är att kunden får en service utförd till sig, exempelvis städning. Att en byggnad uppförs på kundens mark är ett exempel på det andra kriteriet, då anses kunden få kontroll i takt med uppförandet. Om vi bygger en specialanpassad tillgång till en kund som därigenom inte har en alternativ användning för oss eller att vi enligt avtalet inte har rätt att sälja denna tillgång till någon annan samt att vi har rätt till en ersättning som inkluderar såväl våra kostnader samt en rimlig marginal om kunden väljer att bryta avtalet är exempel på det tredje kriteriet.

Standarden behandlar främst redovisning av intäkter men den inkluderar även regler kring redovisning av tillkommande utgifter för att erhålla ett avtal samt utgifter för att uppfylla ett avtal. Utgifter för att erhålla ett avtal utgörs exempelvis av försäljningsprovisioner och bonus till säljare. Dessa utgifter ska redovisas som en tillgång om företaget förväntar sig att få täckning för dem. Om avskrivningstiden för den tillgång som redovisas är högst ett år kan företaget välja att redovisa de tillkommande utgifterna som en kostnad när de uppkommer. Om det uppkommer utgifter för att uppfylla ett avtal och dessa inte faller inom tillämpningsområdet för någon annan standard (t.ex. IAS 2 Varulager, IAS 16 Materiella anläggningstillgångar eller IAS 38 Immateriella tillgångar) ska företaget redovisa en tillgång från de utgifter som uppkommit för att fullgöra ett avtal om utgifterna har ett direkt samband med ett avtal eller med ett förväntat avtal som företaget kan

identifiera specifikt, utgifterna skapar eller förbättrar resurser som kommer att användas för att uppfylla prestationsåtaganden i framtiden och utgifterna förväntas återvinnas.

3.5 Nyheter från Rådet för finansiell rapportering

3.5.1 Förslag till ändringar av RFR 1 Kompletterande redovisningsregler för koncerner samt RFR 2 Redovisning för juridiska personer

Rådet publicerade i september ett förslag till ändringsmeddelande som behandlade ett antal ändringar till följd av IASBs nya och ändrade standarder. I ändringsmeddelandet behandlas Amendments to IFRS 2, IFRS 4 och IAS 40 samt IFRIC 22 och Annual Improvements 2014 – 2016 Cycle. Inget slutligt ändringsmeddelande har ännu publicerats. Förslaget till ändringsmeddelande

återfinns på Rådets hemsida <http://www.radetforfinansiellrapportering.se/>, Förslag till ändringsmeddelande. Det slutliga ändringsmeddelandet publiceras på Rådets hemsida i samband med uppdateringen av RFR 1 och RFR 2 i början av januari 2018.

Rådet har vidare publicerat förslag till uttalande – UFR 11 "Redovisning av tillgångar som innehas av en pensionsstiftelse hos företag som omfattas av ITP 2". Utkastet har varit ute på remiss, men inget slutligt uttalande har ännu publicerats. Förslaget behandlar, de fall då det bedöms civilrättsligt möjligt att byta tryggnadsform från tryggnads i pensionsstiftelse till redovisning i balansräkning, om de tillgångar som innehas av pensionsstiftelsen som tryggar ålderspension enligt ITP 2 uppfyller definitionen av förvaltningstillgångar enligt IAS 19. Rådets bedömning är att så är fallet. Det innebär att enligt Rådets bedömning ska dessa tillgångar nettoredovisas mot den förmånsbestämda förpliktelsen upprättad enligt IFRS.

Författare:

Carina Edlund

Redovisningsspecialist

Tel: 08-723 95 80

E-post: carina.edlund@kpmg.se

Catharina Pramhäll

Redovisningsspecialist

Tel: 08-723 93 14

E-post: catharina.pramhall@kpmg.se

Jörgen Nilsson

Redovisningsspecialist

Tel: 08-723 96 93

E-post: jorgen.nilsson@kpmg.se

Hans Hällefors

Redovisningsspecialist

Tel: 08-723 91 00

E-post: hans.hallefors@kpmg.se